

עמ"ת 14151/11/14 - ר' א' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בנצרת

עמ"ת 14151-11-14 א' נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט יונתן אברהם
העורר
ר' א'
נ' ג' ד
מדינת ישראל
המשיב

החלטה

בפני עיר על החלטת בית משפט קמא (כב' הש' ר. זועבי) מיום 15/10/14, אשר הורתה על שחרור העורר בתנאים בין היתר בתנאי של מתן צו טיפול רפואי לעורר.

כגンド תנאי זה מוגש העורר שבפני.

אקדמי ואצ"ן כי בית משפט קמא קבע כי לא התקיימה עילית מעצר, אולם סבר בכך נסיבות הבקשה שלפני, הנוגעות לעבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק, שיש לקבוע תנאי שחרור, בין היתר איסור יצירת קשר עם המתלוונת עד תום ההלכים, הרחקה לרדios 10 ק"מ מהמתלוונת וכן הצו הרפואי הנ"ל.

לטענת ב"כ העורר, משפט בית משפט קמא במסגרת סעיף 48 לחוק סדר דין הפלילי (סמכוויות אכיפה - מעצרם) התשנ"ו - 1996 (להלן: "חוק המעצרם"), הרי שנדרשת הייתה לצורך הטלת צו טיפול רפואי, חוות דעת ערוכה כדי או לחלופין הסכמת העורר ולאלה לא נמצא עובר למטען ההחלטה. משכך, ניתנה ההחלטה בחוסר סמכות ויש לבטל תנאי זה.

מנגד השיבה ב"כ המשיבה כי מחד, ניתנה לפרטוקול הסכמת ב"כ העורר ומайдך, על פי הרישה לסעיף 48 לחוק המעצרם, מוסמך בית המשפט להטיל צו טיפול רפואי גם ללא הסכמה, שכן, הסמכות על פי הרישה לסעיף 48 היא רחבה מאד.

שקלתי את טיעוני הצדדים בכובד ראש ולטעמי שגגה נפלה תחת ידי בית משפט קמא ואין מנوس מביטול התנאי הנ"ל.

סעיף 48 לחוק המעצרים קובע:

"**48.** (א) שחרור בערובה הוא על תנאי שהמשוחרר יתייצב לחקירה, לדין במשפטו או בערעור, או לנשיאותו, בכל מועד שיידרש, וכן שיימנע מלבוש הליכי משפט; בית המשפט רשאי להוסיף תנאים, לפרק זמן שיקבע, ככל שימצא לנכון, לרבות:

(1) חובתהוועה על כל שינוי בمعنى המגורים ובמקום העבודה;

(2) איסור יציאה מן הארץ ופקדת הדרכו;

(3) איסור כניסה לאזרור, לישוב או למקום בארץ, שיקבע;

(4) איסור לקיים קשר או להיפגש עם מי שיקבע;

(5) חובת מגורים או הימצאות באזרור, בישוב או במקום בארץ, שיקבע;

(6) חובה להימצא בפיקוחו של קצין מבחן, לאחר קבלתtaskir מעצר; משך הפיקוח לא עולה על ששה חודשים, אך בית המשפט רשאי להארכו לתקופות שלא עלו על ששה חודשים כל אחת;

(7) חובה לקבל טיפול למשתמשים בסמים, בלבד שהטיפול אושר על ידי קצין מבחן;

(8) חובה להתיצב בתחנת משטרת במועדים שיקבע;

(9) איסור יציאה למקום מגורים במשך כל היממה או בחלוקת ממנה;

(10) איסור המשך עסקוק הקשור בעבירה, כאשר מתקיים יסוד סביר לחשש שהמשך העיסוק מהוות סכנה לבטחון הציבור, או עלול להקל על ביצוע עבירה דומה;

(11) למלא אחר צו הגנה על פי החוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991;

(12) הפקדת כלי הנשק שברשותו בתחנת המשטרת - לעניין חשור בעבירות אלימות.

כן רשאי בית המשפט, על בסיס taskir מעצר כאמור בסעיף 21 א, ובהת恭מת החשוד או הנאשם, להתנות את שחררו בבדיקה רפואי או בקבלת טיפול רפואי או טיפול מקצועי אחר, או להורות כי הטיפול יהיה במסגרת פיקוח קצין מבחן כאמור בפסקה (6).

... (ההדגשה בקוו שלוי. ו.א.).

הסיפה לסעיף 48 (א) מלמדת כי לצורך התנונית שחרור בבדיקה רפואי או קבלת טיפול רפואי מחייב בית המשפט

בקבלת הסכמת הנאשם.

איןני מקבל את הטענה כי הרישה לסעיף 48 (א) מאפשרת הטלת צו קבלת טיפול ללא הסכמה, משום שנוסח הרישה הוא נוסח רחב.

פרשנות זו מאיינת את האמור בסיפה לסעיף 48 (א) המחייב קבלת הסכמה וחזקתה כי המחוקק לא כתוב מילוטיו לרייך אלא התכוון כי הסיפה תהווה דין מיוחד לעניין הטלת צוים המחייבים קבלת טיפול רפואי.

סבירוני כי אף בית משפט קמא היה עיר לכך שנדרשת הסכמה, שכן, בהחלטתו ציינ:

"בשים לב לנסיבות העניין, ולהסכםתו של המשיב, אני מורה כי המשיב ישוחרר בתנאים כדלקמן:

... .**1**

... .**2**

.**3** **ניתן בזה צו טיפול רפואי למשיב.**

המשיב ימשיך בטיפול הפסיכיאטרי ויפעל בהתאם להנחיות הרופא הפסיכיאטרי המטפל. (ההדגשה בקהן שלוי - ו.א.).

מכאן לשאלת האם אכן ניתנה הסכמת העורר למtan צו רפואי.

עיוון בפרוטוקול בדברי ב"כ העורר, מלמד כי הוא טען בארכיות לאי קיומה של עילת מעצר ובסוף דבריהם הבאים:

"בהסכםתו של המשיב מוכן הוא להתרחק בכמה רדיוס שבית המשפט יורה מבית המתלוונת שבכל מקרה בתקופה זו יגור בעיר עכו וימשיך בקבלת צו טיפול רפואי שבו נמצא כו". באשר לבקשת חברי שיעבור הסתכלות, אין התנגדות שיעבור הסתכלות אבל לא **לפי תנאי מעצר או אשפוז, הוא יילך בצורה אמבולטורית. لكن אבקש לדחות את הבקשה מכל וכל".** (ההדגשה בקהן שלוי - ו.א.).

עליה בבירור מדברי ב"כ העורר שצוטטו לעיל, כי התכוון שהעורר **ימשיך** את הטיפול שהוא קיבל עד ליום הדיון (זאת אני למד מן המילים "שבו נמצא כו").

לא עולה מדבריו הסכמה למtan צו טיפול חדש ונפרד.

נוכח האמור,סבירוני שางגה נפלת תחת ידי בית משפט קמא בסוברו כי ניתנה הסכמה להטיל צו טיפול רפואי נפרד,

חדש.

לפיך אני מבטל תנאי זה של מתן צו טיפול רפואי לעורר.

למרות האמור, ימשיך לעמוד על כנו האמור בסיפא להחלטת בית משפט קמא לפיו **"המשיב ימשיך בטיפול הפסיכיאטרי ויפעל בהתאם להנחיות הרופא הפסיכיאטרי המטפל"**, שכן, בכך ניתנה הסכמת ב"כ העורר.

המציאות תמציא העתק ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, י"ט חשוון תשע"ה, 12 נובמבר 2014,
בاهדר הצדדים.